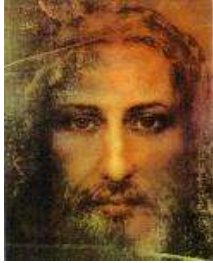

HÃY LẶNG THINH TRƯỚC MẶT CHÚA VÀ ĐỢI TRÔNG NGƯỜI

... Tôi là **Marie Chevalier** - tín hữu Pháp - mới hồi tâm trở về với Giáo Hội Công Giáo nhưng sống đạo nghiêm chỉnh. Tôi trọ nơi nhà đón khách nằm cách xa thành phố, mất hút giữa thiên nhiên bát ngát và đồng ruộng bao la.

Một buổi tối, tôi ngồi nói chuyện với **Thierry**, nhà giáo dục trẻ đến từ thủ đô Paris. Điều đáng lưu ý: Thierry vô thần. Hay nói đúng hơn, anh không sống đạo. Tôi nói với anh về Đức Tin của tôi. Tôi tin vào Đức Chúa GIÊSU KITÔ và vào Phúc Âm của Người. Đang nghe tôi tuyên xưng Đức Tin, bỗng Thierry ngắt lời:

- Marie à, tôi muốn kể chị nghe câu chuyện xảy ra cách đây vài năm. Hồi ấy chúng tôi là nhóm bạn trẻ sống chung trong căn hộ. Một hôm khi đi phố mua đồ, chúng tôi trông thấy một thiếu niên ăn xin. Cậu ngồi trước cửa siêu thị và chơi đàn ghi-ta. Người qua kẻ lại bỏ tiền vào chiếc mũ cậu đặt trước mặt. Chúng tôi liền mời thiếu niên về nhà để ăn và ngủ với chúng tôi. Dĩ nhiên cậu mau mắn nhận lời. Thiếu niên tên Michel và là tín hữu Công Giáo sùng đạo. Michel nói về Chúa với chúng tôi suốt đêm đó. Ban đầu chúng tôi là nhóm nhỏ ngồi lắng nghe Michel nói. Càng về khuya càng thưa dần. Sau cùng chỉ còn lại tôi và Patrick. Sáng sớm hôm sau, lúc bóng đêm ra đi nhường chỗ cho rạng đông ló dạng thì cả hai - Patrick và tôi - cùng nhìn về hướng cửa sổ. Trên tấm kính, chúng tôi trông thấy xuất hiện một khuôn mặt. Hiện tượng chỉ xảy ra trong vòn vẹn vài giây đồng hồ.

Tôi xin Thierry mô tả khuôn mặt ra sao và cảm tưởng của anh lúc ấy như thế nào. Thierry trả lời:

- Khuôn mặt có râu và mang tóc dài. Màu da trắng thật trắng. Khi nhìn thấy gương mặt, tôi không hề sợ hãi. Trái lại, tôi hưởng nếm an bình. Khuôn mặt lan tỏa nét dịu hiền khả ái. Chỉ vào ngày sau tôi mới cảm thấy sợ khi hồi tưởng biến cố xảy ra hôm trước. Patrick có tâm tình như tôi vì trông thấy khuôn mặt giống y như tôi. Chúng tôi không hé môi kể cho bất cứ ai nghe câu chuyện đó - ngoại trừ giữa hai chúng tôi - bởi lẽ chúng tôi sợ bị chế nhạo ào-tượng ào-giác! Rồi chúng tôi lại tự nhủ có lẽ mình mơ chẳng. Sau đó ít lâu Patrick tử nạn mô-tô. Từ đó tôi không nói gì với ai về biến cố ấy.

Trong khi lắng nghe Thierry nói, lòng tôi dâng lên niềm vui khôn tả. Tức khắc, Khuôn Mặt Thánh ghi rõ nét trong tâm trí tôi. Tôi bảo Thierry vui lòng đợi tôi 2 phút. Tôi nhanh chân đi về phòng lấy hai bức ảnh tôi có về Đức Chúa GIÊSU. Tôi đưa cho Thierry xem và hỏi khuôn mặt anh trông thấy xuất hiện trên khung kính giống với bức ảnh nào. Trước tiên là Ảnh Thánh Đức Chúa GIÊSU Từ Bi, vẽ theo lời chỉ dẫn của nữ tu Maria Faustina Kowalska (1905-1938), người Ba-Lan. (Nữ tu Maria Faustina Kowalska đã được Đức Chân Phúc Giáo Hoàng Gioan Phaolô II tôn phong hiển thánh vào Chúa Nhật Lòng Thương Xót Chúa 30-4-2000).

Thierry trả lời ngay:

- Không! Tôi không trông thấy gương mặt như thế!

Tôi đưa Ảnh Thánh thứ hai. Đó là Ảnh Thánh Đức Chúa GIÊSU in trên *Tấm Khăn Liệm Thánh thành Torino*. Vừa trông thấy Ảnh Thánh này, Thierry dãn dựa nước mắt và nói ngay:

- *Đúng là Khuôn Mặt tôi trông thấy! Ngài chính là Đấng tôi trông thấy. Tôi không ngủ mơ. Nhưng quả thật tôi đã trông thấy!*

Nói xong, Thierry say sưa chiêm ngắm Khuôn Mặt Thánh in trên Tấm Khăn Liệm Thành Torino và cũng là Khuôn Mặt chàng diễm phúc trông thấy.

... "Cứ tin tưởng vào Chúa và làm điều thiện, thì sẽ được ở trong đất nước và sống yên hàn. Hãy lấy Chúa làm niềm vui của bạn, Người sẽ cho được phi chí toại lòng. Hãy ký thác đường đời cho Chúa, tin tưởng vào Người, Người sẽ ra tay. Chính nghĩa bạn, Chúa sẽ làm rức rở tựa bình minh, công lý bạn, Người sẽ cho huy hoàng như chính ngọc. Hãy lặng thinh trước mặt Chúa và đợi trông Người. Bạn chẳng nên nổi giận với kẻ được thành công hay với người xảo trá .. Chúa giúp con người bước đi vững chãi, ưa chuộng đường lối họ dỏi theo. Dù họ có vấp cũng không ngã gục, bởi vì đã có Chúa cầm tay. Từ nhỏ dại tới nay tôi già cả, chưa thấy

người công chính bị bỏ rơi, hoặc dòng giống phải ăn mày thiên hạ. Ngày ngày họ thông cảm và cho mượn cho vay, dòng giống mai sau hưởng phúc lành. Hãy làm lành lánh dữ, bạn sẽ được một nơi ở muôn đời. Bởi vì Chúa yêu thích điều chính trực, chẳng bỏ rơi những bậc hiền trung” (Thánh Vịnh 37(36),3-7/23-28).

(“Le Ciel Parmi Nous”, Éditions Bénédictines, 1997, trang 55-57)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt